

Dosar nr.

- contestație act administrativ fiscal-

ROMANIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA NR. 5055

Ședința publică din data de 20 septembrie 2012

Președinte

Grefier

Pe rol, pronunțarea asupra cererii având ca obiect "contestație act administrativ fiscal" formulată de reclamanta SC SRI în contradictoriu cu pârâta A.N.A.F. - Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava.

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința publică din data de 13 septembrie 2012, susținerile apărătorilor părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat, care face parte integrantă din prezenta, și când, din lipsă de timp pentru deliberare pronunțarea s-a amânat pentru azi, 20 septembrie 2012.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 2012 din data de 24.05.2012, reclamanta SC SRI în contradictoriu cu pârâta A.N.A.F. - Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava, a contestat decizia nr. din data de 18.04.2012, emisă de DGFP Suceava, prin care s-a respins contestația împotriva deciziei de impunere nr. 29.03.2010.

În motivare, a arătat că prin decizia nr. 2012 a DGFP Suceava s-a respins contestația înregistrată sub nr. 29.03.2010, împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. 29.03.2010.

Prin raportul de inspecție fiscală nr. 2010 s-a stabilit o obligație suplimentară de plată pentru societatea reclamantă în cuantum de lei, reprezentând lei TVA și ei majorări de întârziere aferente TVA.

Totodată s-a dispus sesizarea organelor de cercetare penală din cadrul Poliției mun. Fălticeni pentru săvârșirea de către administratorul societății a infracțiunii de evaziune fiscală. În urma cercetărilor efectuate s-a stabilit că obligația de plată este de lei, sumă ce a fost achitată de către societate în integralitate.

A mai arătat reclamanta că împotriva Ordonanțelor Parchetului de pe lângă Judecătoria , DGFP Suceava a formulat plângere împotriva actelor procurorului, iar prin sentința penală nr. din data de 15.11.2011 a Judecătoriei i s-a respins plângerea formulată de DGFP Suceava și s-au menținut rezoluțiile nr. 2010 și nr. 2/2011 prin care s-a dispus încetarea procesului penal față de administratorul societății.

Prin urmare, s-a stabilit în cadrul procesului penal, că suma de plată datorată este de lei, în loc de 764 lei.

În drept, a invocat disp. art. 218 alin.2 Cod proc. fiscală și Legea nr. 554/2004.

Prin întâmpinarea formulată pârâta a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată.

Referitor la suma de lei, reprezentând TVA, a arătat că, în urma verificării efectuate, organele de control au constatat că, în perioada 2007-2009, societatea nu a colectat TVA în sumă de lei, aferentă veniturilor realizate din livrarea bunurilor și neînregistrate în evidența contabilă, respectiv din activitatea de comercializare a materialului lemnos.

Din TVA în sumă totală de lei, stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală, societatea a contestat suma de lei, reprezentând TVA aferentă anului 2007 și

Decizie 37/2012
Dosar 26/2012

273

suma de lei, reprezentând TVA aferentă anului 2008 și a precizat că avizele cu care s-a livrat marfa reprezintă material lemnos livrat către diverși agenți economici, iar operațiunea este supusă taxării inverse.

În cazul de față, deoarece societatea a susținut că operațiunea desfășurată este supusă taxării inverse, mențiunea care ar fi trebuit să apară pe factura emisă alături de celelalte elemente obligatorii era "taxare inversă".

Din documentele existente rezultă că, în urma verificării efectuate, organele fiscale au constatat că societatea a livrat o serie de bunuri și a emis avize, dar pentru veniturile realizate nu a colectat TVA aferentă operațiunii.

Așa după cum rezultă din prevederile legale menționate mai sus, pentru livrările de bunuri se colectează TVA.

Societatea susține că operațiunea este supusă taxării inverse, dar nu a anexat facturi care să fie completate cu toate elementele obligatorii, inclusiv cu mențiunea „taxare inversă”, factura fiind documentul justificativ de înregistrare în contabilitate a operațiunii.

În condițiile în care furnizorul bunurilor nu emite facturi fiscale, nu pot fi aplicate măsurile simplificate, întrucât nici beneficiarul nu are posibilitatea să colecteze TVA în numele furnizorului, deoarece nu deține factură fiscală întocmită conform prevederilor legale.

Reclamanta nu deține decât niște avize de însoțire a mărfii, acestea nefiind documente justificative de înregistrare în evidența contabilă, ci documente de însoțire a mărfii, de descărcare din gestiune a bunurilor vândute și care stau la baza emiterii facturii.

Referitor la suma de lei reprezentând TVA, arată că, în urma verificării efectuate, organele de control fiscal au constatat că, în perioada 01.01.2008-31.12.2009, societatea a dedus TVA în sumă de lei, aferentă achiziției de bunuri în sumă de lei, care nu sunt aferente veniturilor impozabile.

Societatea susține că această constatare este total greșită, întrucât materialele respective (cutii carton, saci polietilenă, mașină vidat etc.) au fost folosite în activitatea de producție a societății (conservare, ambalare și transport la punctele de desfacere a cașcavalului), procesând în această perioadă cantitatea de aproximativ litri lapte.

Societatea reclamantă nu a anexat documente din care să rezulte că bunurile achiziționate sunt în interesul firmei, respectiv bonuri de consum și alte documente care să demonstreze necesitatea utilizării acestora, conform normelor de consum și a producției realizate și, din care să rezulte care sunt bunurile utilizate pentru producție, deci că bunurile respective se regăsesc în costul produselor finite obținute.

Faptul că societatea a înregistrat achiziția bunurilor în evidența contabilă și ulterior a înregistrat pe cheltuieli această achiziție nu este suficient pentru a demonstra că bunurile au fost utilizate în activitatea de producție a firmei.

Referitor la suma de lei, reprezentând TVA, a arătat că, în fapt, în urma verificării perioadei 01.01.2007-31.12.2009, organele fiscale au constatat că societatea a dedus TVA aferentă achizițiilor de combustibil, respectiv motorină și benzină, pentru care nu face dovada că acesta este destinat operațiunilor taxabile.

Cu privire la accesoriile în suma de lei, având în vedere faptul că atât debitul contestat, cât și cel necontestat sunt datorate și nu au fost achitate la scadență și ținând cont și de principiul de drept "accessorium sequitur principale" - accesoriul urmează principalul, în mod corect organele de control au stabilit în sarcina reclamantei și accesoriile respective.

Singura apărare a reclamantei prin acțiunea formulată este aceea că urmare celor reținute de organelor de cercetare penale rezultă ca prejudiciul adus bugetului de stat este în suma de lei și nu de lei.

În fine, arată pârâta că, potrivit art. 22 alin.1 Cod proc. penală, hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile, care judecă acțiunea civilă cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia.

Ca atare, autoritatea de lucru judecat se reține doar cu privire la faptă, persoană și vinovăție, elemente care nu pot fi extinse și cu privire la prejudiciu.

272

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. 29.03.2010, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr. 29.03.2010, s-a stabilit în sarcina societății suma totală de lei, reprezentând accesorii impozit pe profit în sumă de lei, TVA în sumă de lei, accesorii aferente TVA în sumă de lei.

În urma verificării efectuate, organele de control au constatat că, în perioada 2007-2009, societatea nu a colectat TVA în sumă de lei, aferentă veniturilor realizate din vânzarea bunurilor și neînregistrate în evidența contabilă, respectiv din activitatea de comercializare a materialului lemnos, astfel:

În anul 2007 a livrat bunuri și a emis facturi fiscale și avize către diverse persoane fizice și juridice pentru care trebuia să colecteze TVA în sumă de lei, conform situației prezentate în anexele nr.2 și 3 la Raportul de inspecție fiscală nr. 26.03.2010, în baza căruia a fost emisă decizia de impunere nr. /29.03.2010.

În anul 2008 a livrat bunuri și a emis avize cu materiale lemnoase către diverse persoane fizice și persoane juridice înregistrate ca fiind plătitoare de TVA, fără a colecta TVA în sumă de lei, conform situației prezentate în anexa 4 la RIF.

În anul 2009 a livrat bunuri și a emis avize cu materiale lemnoase către diverse persoane fizice și persoane juridice înregistrate ca fiind plătitoare de TVA, fără a colecta TVA în sumă de lei, conform situației prezentate în anexa 4 la RIF.

De asemenea, în perioada 01.01.2007-31.12.2009, societatea a dedus TVA aferentă cheltuielilor cu carburanți. În urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea înregistrează drept carburant, atât motorină, cât și benzină, aceasta deținând în patrimoniu următoarele mijloace fixe: autospeciale, ce consumă motorină; utilaje (tafuri, ifroane, buldozere, tractoare), ce consumă motorină; motopompă de vidajare, ce consumă benzină; un generator pentru furnizare energie electrică, ce consumă benzină; drujbe, ce consumă benzină.

Organele de inspecție fiscală au calculat un consum stas, estimat pe baza consumurilor și au constatat că societatea a dedus nejustificat TVA în sumă de lei, aferentă cheltuielilor nejustificate cu benzina în perioada 01.01.2007-31.12.2009, astfel: în anul 2007, TVA în sumă de lei; în anul 2008, TVA în sumă de lei, iar în anul 2009, TVA în sumă de lei.

În perioada 01.01.2008-31.12.2009, societatea a dedus TVA în sumă de lei, aferentă unor cheltuieli care nu sunt aferente veniturilor impozabile, situația facturilor fiscale fiind prezentată în anexa 7 la RIF.

Prin decizia nr. din 18.04.2012 DGFP Suceava-Biroul Soluționare Contestații a respins contestația formulată de reclamantă împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. /29.03.2010, înregistrată la A.I.F. Suceava sub nr. 29.03.2010 privind suma de lei TVA și lei – majorări de întârziere.

Prin rezoluția nr. din 20.04.2011, Parchetul de pe lângă Judecătoria a dispus încetarea urmăririi penale prevăzută de art.9 lit. b, c din Legea nr. 241/2005 față de învinuitul , administratorul reclamantei.

Prin sentința penală nr. 15.11.2011, rămasă definitivă la data de 15.11.2011, pronunțată de Judecătoria în dosar nr. /227/2011 s-a respins plângerea formulată de D.G.F.P. Suceava și a fost menținută rezoluția Parchetului de pe lângă Judecătoria nr. 2010 din 20.04.2011 și rezoluția Parchetului de pe lângă Judecătoria nr. /2/2011 din 19.08.2011.

Din probele administrate în cauză, respectiv expertiza contabilă și suplimentul la expertiză, efectuate în dosar nr , cât și înscrisurile aflate la filele 67-91 se reține că SRL a livrat în anii 2007, 2008 și 2009 la diverse persoane juridice material lemnos, întocmind avize de expediție, dar nu a întocmit facturi fiscale pentru toate

237

avizele. Întrucât nu s-au întocmit facturi fiscale pentru produsele livrate nu se pot aplica prevederile art. 160 din Legea nr. 571/2003 privind taxarea inversă. Din acest motiv, obligațiile de plată sunt cele stabilite prin procesul verbal de inspecție fiscală, respectiv TVA lei, plus majorări de întârziere aferente acestei sume calculate.

În ceea ce privește TVA în sumă de lei aferentă unor ambalaje, piese, diverse mijloace fixe, în valoare de lei, se apreciază că, față de obiectul de activitate al reclamantei, acestea au fost folosite în activitatea de producție a reclamantei (conservare, ambalare și transportare la punctele de desfacere), astfel că sunt aplicabile dispozițiile art. 145 din Legea nr. 571/2003 și reclamanta avea dreptul de a deduce TVA în suma mai sus menționată.

În ceea ce privește consumul de benzină, instanța apreciază că se impune a se lua în calcul și consumul pentru răcitoare de lapte.

Luând în calcul și consumul de benzină pentru toate utilajele (inclusiv cele răcitoare lapte), se constată, așa cum rezultă din probele administrate, că prejudiciul final adus bugetului de stat este de lei, după cum urmează, TVA nejustificat de lei, majorări TVA de lei și majorări impozit pe profit de lei.

Așa cum rezultă din rezoluția nr. P/201 din 20.04.2011 a Parchetului de pe lângă Judecătoria suma de lei a fost achitată pe parcursul urmăririi penale.

În consecință, pentru motivele expuse mai sus, instanța va constata că din probele administrate în cauză a rezultat că reclamanta datorează TVA nejustificat și majorări de întârziere în alt cuantum decât cel stabilit de organele fiscale și care a fost achitat, astfel încât va admite acțiunea și, în consecință, va anula decizia nr. 18.04.2012 emisă de D.G.F.P. a județului Suceava - Biroul Soluționare Contestații.

Pentru aceste motive,

În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea având ca obiect "contestație act administrativ fiscal" formulată de reclamanta SC SRL jud. Suceava în contradictoriu cu pârâta A.N.A.F. - Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava, str. nr jud. Suceava.

Anulează decizia nr. /18.04.2012 emisă de D.G.F.P. a județului Suceava - Biroul Soluționare Contestații.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică azi, 20 septembrie 2012.

Pr

Grefier

Red.

Tehn.

-12.11.2012